

UITSPRAAK

SGIM 2025-55

Van

De Geschilleninstantie Mondzorg ex artikel 3 Reglement Geschilleninstantie Mondzorg d.d. 1 januari 2017, hierna te noemen het 'Reglement', van Stichting Geschilleninstantie Mondzorg.

Inzake

De geschilprocedure van A, wonende te B, hierna te noemen 'klaagster', tegen C, gevestigd te D, hierna te noemen 'verweerder'. Verweerder is via de klachtenregeling van de [beroepsorganisatie] aangesloten bij Stichting Geschilleninstantie Mondzorg.

Verloop van de procedure

1. Klaagster heeft bij e-mail van 6 oktober 2025 bij de Geschilleninstantie Mondzorg kenbaar gemaakt dat zij een geschil wenste in te dienen en heeft daartoe het Geschilformulier met onderbouwing toegestuurd op 13 oktober 2025.
2. Het door klaagster verschuldigde griffiegeld heeft de Geschilleninstantie Mondzorg op 13 oktober 2025 ontvangen.
3. Verweerder heeft op 9 december 2025 het verweerschrift ingediend.
4. Partijen zijn uitgenodigd voor een hoorzitting op 24 december 2025.
5. De hoorzitting heeft op 6 februari 2026 plaatsgevonden te Bunnik. Klaagster en verweerder zijn ter zitting verschenen en hebben hun standpunt toegelicht. Klaagster werd vergezeld door haar gemachtigde E. Verweerder werd vertegenwoordigd door tandarts F, Klachtenfunctionaris G en advocaat H. Als toehoorder werd toegelaten I, stagiaire van de advocaat.

De klacht

Klaagster heeft op woensdag 15 november 2023 een kies laten trekken door tandarts F (hierna 'tandarts'), werkzaam bij verweerder. Vanwege erger wordende pijn heeft klaagster in het weekend de Spoedpraktijk van het Canisius Wilhelmina Ziekenhuis (hierna 'CWZ') bezocht. De dienstdoende tandarts heeft toen de extractiewond gespoeld en, omdat klaagster hierom vroeg, zwaardere medicatie voorgeschreven.

In het weekend erop is klaagster opnieuw naar de Spoeddienst gegaan vanwege onhoudbare pijnklachten. De extractiewond is opnieuw gespoeld waarna klaagster naar huis werd gestuurd. Na drie dagen heeft klaagster verweerder bezocht en direct een verwijzing gekregen voor de Spoedeisende hulp in het Radboud ziekenhuis. De dienstdoende arts adviseerde direct een operatie, maar klaagster heeft vanwege een verrassingsweekend voor haar jarige echtgenoot hiervan afgezien en besloten tot alleen

een abscesincisie om de druk van de ontsteking te verminderen. Na het weekend heeft alsnog een operatie plaatsgevonden waarna klaagster een nacht in het ziekenhuis moest verblijven. De ontsteking woekerde door zodat klaagster 10 dagen later opnieuw een operatie moest ondergaan. Ook deze poging mislukte, de ontsteking in het bot bleef voortwoekeren en maakte het kaakbot zo dun dat het ter plekke van het scharnierpunt brak. Voor herstel is besloten tot transplantatie van kuitbeen-bot; een risicovolle operatie tijdens welke ook het ondergebit van klaagster moest worden verwijderd en dat maakte dat klaagster 7 dagen in het ziekenhuis moest verblijven.

Ook de wond in het onderbeen van klaagster ging open staan met als gevolg een wondinfectie die 6 maanden heeft geduurd. Tevens bleken door de operatie pezen in de grote teen van de voet niet meer te werken, zodat klaagster hiervoor nog een operatie moet ondergaan.

Klaagster verwijt verweerster onjuist handelen door gebruik van niet-steriel materiaal en onvoldoende nazorg door het niet voorschrijven van een antibioticum bij het trekken van de kies. Klaagster vordert in deze geschilprocedure geen schadevergoeding omdat zij nog onbekend is met de omvang van de door haar geleden en nog te lijden schade, maar behoudt zich het recht voor in een civielrechtelijke aansprakelijkheidsprocedure een vordering in te stellen.

Het verweer

Op 15 november 2023 heeft tandarts klaagster voor de eerste maal gezien, toen klaagster vanwege een pijnklacht verweerster bezocht. Omdat na anamnese en (röntgen)onderzoek bleek dat kies 37 pijnlijk, mobiel en parodontaal verzwakt bleek is in samenspraak met klaagster besloten tot extractie.

Tijdens de extractie brak een wortel af, waarna tandarts met een steriele botfrees iets van het bot heeft gehaald om de wortel alsnog te verwijderen. Daarna is de wond met spongostan verzorgd om de bloeding te stoppen. Klaagster werd geïnformeerd over nabezwaren en kreeg (leef)instructies ('wond niet spoelen, niet roken') mee.

Klaagster heeft geen contact meer met verweerster opgenomen maar, naar later bleek, zich op 19 november meermaals tot de Spoed tandartspraktijk (hierna 'TSP') in het CWZ gewend, alwaar alveolitis werd vastgesteld en naast zwaardere pijnstillen ook een antibioticum werd voorgeschreven. Ook werd een candida infectie (schimmelinfectie) vastgesteld.

De voor 27 november 2023 met klaagster gemaakte controleafspraak bij verweerster werd door klaagster afgezegd. Op 29 november 2023 nam klaagster contact op met verweerster vanwege de pijnklacht na extractie. Tandarts heeft klaagster diezelfde dag nog gezien en haar, na het maken van een kaakoverzichtsfoto onmiddellijk doorverwezen naar de afdeling kaakchirurgie van het Radboud UMC waar klaagster ook die dag nog terecht kon. Tandarts heeft diezelfde avond nog telefonisch contact gehad met klaagster om te vernemen hoe het met haar ging. Tijdens telefonisch contact op 6 december 2023 vernam tandarts van klaagster dat het beter ging.

Op 20 december 2023 heeft klaagster tandarts bezocht om een foto te laten zien van materiaal dat tijdens de operatie op 8 december in het Radboud Ziekenhuis uit de wond zou zijn gehaald. Tandarts herkende het beeld niet en meent dat het onwaarschijnlijk is dat dit het door haar aangebrachte spongostan is dat vanzelf oplost. Na telefonisch contact eind januari, waarin klaagster aangaf opnieuw te zijn geopereerd en de kosten niet meer te kunnen overzien, heeft verweerster de declaraties ter zake de extractie coulance-halve gecrediteerd.

Verweerster betreurt dat de extractie een gecompliceerd verloop heeft gehad maar betwist medisch onjuist te hebben gehandeld.

Na afbreken van de wortel tijdens de extractie heeft tandarts op de gebruikelijke wijze en conform de professionele standaard geacteerd. Ook het verwijt dat niet-steriel materiaal (spongostan) zou zijn gebruikt wijst verweerster af. Bedoeld materiaal wordt geleverd in strips van meerdere stuks, waarbij de sponsjes per stuk zijn verpakt. Verweerster meent dat klaagster onterecht heeft begrepen dat van de

deels gebruikte strip ook de verpakking van het voor klagers behandeling gebruikte sponsje was geopend.

Tenslotte betwist verweerster onvoldoende nazorg te hebben gegeven en op onjuiste gronden na extractie geen antibioticum te hebben voorgeschreven; na extractie was er geen aanleiding om af te wijken van de richtlijn ter zake het voorschrijven van antibiotica en klager kreeg na extractie een informatiebrief mee met instructies voor zelf zorg en (leef)regels evenals de instructie om contact op te nemen bij pijnklachten en/of zwelling evenals de instructie om niet te roken tot 8 weken na de behandeling.

Ondanks genoemde adviezen en instructie heeft klager zich niet gemeld bij verweerster toen pijnklachten optraden. Ook heeft klager wel gerookt, zo blijkt uit de terugkoppelingen van de TSP. Nadat verweerster uit verslaglegging vernam dat klager zich tot de TSP had gewend, is direct contact met klager opgenomen. Evenzo toen klager na verwijzing van verweerster door de kaakchirurg van het Radboud Ziekenhuis was behandeld.

Een en ander staft de stelling dat steeds zorgvuldige nazorg plaatsvond.

Verweerster is van oordeel conform de tandheeskundige maatstaven te hebben gehandeld en niet tekort geschoten te zijn in behandeling en nazorg. Verweerster verzoekt de klacht ongegrond te verklaren.

De beoordeling

Bevoegdheid Geschilleninstantie Mondzorg

De Geschilleninstantie Mondzorg is op grond van artikel 3 Reglement bevoegd om uitspraak te doen over een geschil dat is ingediend tegen een zorgaanbieder die bij de Geschilleninstantie Mondzorg is aangesloten. Zorgaanbieders die aangesloten zijn bij de klachtenregeling van de KNMT, NVM of ONT zijn tevens aangesloten bij Stichting Geschilleninstantie Mondzorg en vallen derhalve onder de werkingssfeer van het Reglement (artikel 2 Reglement).

De Geschilleninstantie Mondzorg stelt vast dat verweerster aangesloten is bij de klachtenregeling van de [beroepsorganisatie]. Dit houdt in dat verweerster via deze klachtenregeling is aangesloten bij de Geschilleninstantie Mondzorg. De Geschilleninstantie Mondzorg acht zich dan ook bevoegd om met inachtneming van het bepaalde in het Reglement uitspraak te doen over het geschil.

Ontvankelijkheid

De Geschilleninstantie Mondzorg overweegt dat het geschil betrekking heeft op ongenoegen als bedoeld in artikel 1 van het Reglement. Klager heeft dit ongenoegen als klacht eerst voorgelegd aan verweerder en ondanks tussenkomst van de Klachtenfunctionaris van de [beroepsorganisatie] zijn partijen niet tot een oplossing gekomen. Het griffiegeld is binnen de daarvoor gestelde termijn door klager voldaan.

De Geschilleninstantie Mondzorg verklaart klager ontvankelijk.

Inhoudelijke beoordeling

Ter beantwoording ligt de vraag voor of de behandelaar van verweerster bij het extraheren van de kies 37 heeft gehandeld zoals van een redelijk handelend en redelijk bekwaam tandarts onder gelijke omstandigheden verwacht mag worden. Voor aansprakelijkheid voor het ontstaan van de infectie die na

extractie is ontstaan, dient voldoende aannemelijk te zijn gemaakt dat verweerster onzorgvuldig heeft gehandeld dan wel anderszins tekort is geschoten bij de uitvoering van de behandeling.

Na extractie van kies 37 is alveolitis ontstaan, een infectie van de extractiewond, die overgegaan is in osteomyelitis, een infectie van het bot.

Klaagster wijt het ontstaan van de infectie aan het toebrengen van bloedstelmateriaal spongostan dat, zo meent klaagster, aan de behandelaar werd gepresenteerd is een reeds geopende verpakkingstrip en stelt dat verweerster hiermee onzorgvuldig handelde. Verweerster betwist dit en stelt dat de meer- verpakkingstrip van het bedoelde sponsje weliswaar geopend was maar dat de verpakking van het gebruikte sponsje nog ongeopend was.

Omdat hier het woord van de een tegenover het woord van de ander staat en de Geschilleninstantie Mondzorg bij gebrek aan een nadere onderbouwing aan geen van beide meer gewicht kan toekennen, kan ter zake het verwijt dat niet-steriel materiaal werd gebruikt geen oordeel worden geveld.

Alveolitis is een complicatie die regelmatig voorkomt na een (gecompliceerde) extractie en waarvan de oorzaak multifactorieel is. Nu overwogen wordt dat niet vastgesteld kan worden wat de oorzaak van het ontstaan van de wondinfectie is, wijst de Geschilleninstantie Mondzorg wijst de klacht dat verweerster onzorgvuldig handelde bij de extractie-behandeling af.

De geldende richtlijn ter zake het voorschrijven van antibiotica stelt dat na een (gecompliceerde) extractie een antibioticum kuur in het algemeen niet geïndiceerd is. Dat na het trekken van de kies bij klaagster een ontsteking ontstond maakt dit niet anders, nu het ontstaan van de ontsteking niet voorzienbaar was en een heftig verloop van de ontsteking zoals zich bij klaagster heeft voorgedaan zeer zeldzaam is.

Verweerster stelt dat zij na de extractiebehandeling op verschillende momenten contact heeft gezocht met klaagster en ook directe toegang tot een consult heeft geboden toen dit nodig bleek vanwege persisterende pijnklachten. Een en ander is niet weersproken door klaagster.

De Geschilleninstantie Mondzorg wijst de klacht ter zake onvoldoende nazorg dan ook af.

Op grond van bovenstaande oordeelt de Geschilleninstantie Mondzorg dat verweerster voldaan heeft aan de inspanningsverplichting die op haar rust. De klacht is ongegrond.

Uitspraak

De Geschilleninstantie Mondzorg:

- verklaart de klacht ongegrond.

Namens de Geschilleninstantie Mondzorg,

Bunnik, 6 februari 2026

Met verzenddatum, 20 maart 2026